

samfund. Af dagsordenen fremgår, at man ved godkendelsen af regionplanerne vil sikre, at befolkningstilvæksten kan fordeles på en sådan måde, at man respekterer ønskerne om en sikring af landsbyernes og de små bysamfunds fremtidsmuligheder.

Ændringsforslaget klargør, at zoneloven skal administreres på en måde, der harmonerer med den af folketinget den 29. januar 1980 vedtagne dagsorden om landsbyerne m. v.

Til nr. 2

Når regionplanerne er godkendt, overlades by- og landzonekompetencen til primærkommunerne. Det forudsættes dog, at regionplanmyndigheden får udtaleret i zonelovssager, og at der udarbejdes et nyt zonelovscirkulære, der gør rede for de hensyn i det åbne land, som skal varetages i forbindelse med administrationen af loven.

Til nr. 3-5 og 7

By- og landzonenloven er efter lovforslagets § 3 foreslået optaget til revision i folketingsåret 1984-85 med henblik på, at amtsrådene og hovedstadsrådet ikke længere skal have kompetencen i konkrete enkeltsager om byggeri m. v. i landzone.

Da det må påregnes, at planlægningsarbejdet nogle steder i landet vil være så langt fremskredet, at det vil være hensigtsmæssigt at overføre kompetencen på et tidligere tidspunkt, er det foreslået, at ministeren kan fastsætte regler herom.

Bemyndigelsen til ministeren vil blive udnyttet til at overføre zonelovskompetencen til en kommunalbestyrelse, når der foreligger en godkendt regionplan med retningslinjer for anvendelsen af det åbne land og en kommuneplan med et tilstrækkeligt grundlag for administrationen af zoneloven, som er beskrevet i lovforslagets almindelige bemærk-

ninger.

Ændringerne i § 9, stk. 1 og stk. 7, 1. pkt., samt i § 10 a, stk. 1, er konsekvens af den foreslåede § 9, stk. 9.

Til nr. 6 og 8

Planstyrelsen skal efter ministerens forslag være sekretariat for miljøankenævnet. Det vil sige, at hele sagsforberedelsen med tilhørende udarbejdelse af indstilling sker i planstyrelsen. Herefter skal materialet tilstilles ankenævnets medlemmer. Afgørelsen træffes på et møde, hvor planstyrelsen igen forelægger sagen. Det må derfor påregnes, at miljøankenævnet før langt den altovervejende del af sagernes vedkommende vil følge planstyrelsen. Herved bliver miljøankenævnet fordyrende og tidsberøvende, uden at der herved tilvejebringes administrative eller forvaltningsmæssige fordele. Tværtimod udøves planstyrelsens sekretariatsbistand i virkeligheden uden ansvar over for miljøministeren, ligesom miljøankenævnets afgørelse er administrativt endelig, hvorfor hverken minister eller folketing kan tage afgørelser truffet af ankenævnet op til behandling. Forvaltningsmæssigt er det en afgørende svækkelse, at administrative afgørelser træffes helt uden, at der kan gøres et politisk ansvar gældende.

De stillede ændringsforslag sikrer, at der med de mindste omkostninger og på den administrativt mest hensigtsmæssige måde ikke alene etableres et ankesystem, der fungerer under et politisk ansvar, men sikrer også, at ministeriets departement og miljøministeren ikke belastes med et stort antal klagesager, som tilfældet er i dag.

Ændringsforslagene indebærer, at planstyrelsens afgørelse er administrativt endelige. Miljøministeren har dog, i det omfang ministeren skønner, at afgørelser, truffet af planstyrelsen, er af principiel karakter eller større betydning, mulighed for at tillade, at afgørelsen kan påklages til ministeren.

Svend Andersen (S) Camre (S) fmd. Demnitz (S) Jytte Hilden (S) Eggert Petersen (S)

Erik B. Smith (S) Taanquist (S) Bolvig (RV) Svend Erik Hovmand (V)

Bundgaard Nielsen (V) Ole Bernt Henriksen (KF) Niels Andersen (KF)